

Chinees in St. Agatha

Door onze verslaggevers: Floor Sliedregt, Nicky van Bergen, Julia Jacobs, Danny Bukulin, Joost Daanen, Frank Vervoort.

Yeming woonde eerst in Taiwan. Ze is naar Nederland verhuisd omdat haar man daar werk had. Haar man werkt als ingenieur en doet research. In China heeft ze ook nog familie wonen. Haar ouders, broer, schoonouders en noem maar op. Haar cavia heeft ze daar ook achter gelaten. Haar ouders zijn al meer dan 80 jaar! Eén keer per week belt ze met haar moeder en vader. En één keer per jaar gaat ze naar haar familie in Taiwan. Yeming vindt St. Agatha heel mooi. Al die bloemen, de wei en de Maas. Ze vindt het hier ook heel rustig. In Taiwan is het alleen maar werken. Hier in St. Agatha kun je ook eens een keer op je gemak zitten en je boek gaan lezen, heeft ze ons verteld. En in Nederland vindt ze de trein heel mooi. Dat je van centrum naar centrum kan rijden. Maar in China vindt ze het ook nog mooi. Mooi weer en heel lekker eten! Thuis eet ze nog half Chinees eten maar ook Nederlands eten. Ze vindt het allebei lekker. Maar Chinees is toch wel een beetje haar favoriet. Ze kan geen Nederlands schrijven, maar heel goed Chinees. Zo hebben wij gevraagd of ze dorpskrant in het Chinees wilde schrijven. En natuurlijk heeft ze dat gedaan. In Taiwan is eming bekend. Want ze heeft daar boeken uitgegeven over St. Agatha. De mensen vinden het leuk om te lezen. Bij hun is het er druk, en hier niet vergeleken met daar. In haar boek over St. Agatha staan ook plaatjes en foto's over de Maas en de kerk, de koeien en schapen in de wei. Eigenlijk alles was met St. Agatha te maken heeft. Yeming schildert ook. Ze heeft leren schilderen in Brussel op een academie. Ze schildert graag over St. Agatha. En ze maakt hele mooie schilderijen. Ze heeft ook een zelfportret gemaakt met haar zelf en haar cavia. Die is echt heel mooi geworden. De draak in China is heel bekend. Maar waarom eigenlijk? Dat was een vraag bij ons als afsluiting. Omdat de draken in China een sprookje waren. Ze leefden onder de zee en hadden veel kracht. De draken waren heel belangrijk. Omdat de koning een draak voorstelde en dat ook uitbeeldt. Daarom is de draak nog steeds zo bekend.

De beeldenverzameling van Ursula

Van onze verslaggevers: Laurey Dijkstra & Marjan Thijssen

Ze is eerst begonnen met speculaasplankjes. Ze was een keer in een Afrikaans museum geweest, en ze vond het zó mooi, dat ze begonnen is met Afrikaanse beeldjes te verzamelen, maar ze heeft ook een paar Indonesische.

Omdat het een te groot land was, is ze alleen maar West-Afrikaanse beeldjes gaan verzamelen. En de meeste van Yoruba.

Ze spaart al 45 jaar Afrikaanse beeldjes. Ze vindt de beeldjes kunst, ze ziet het verschil in de beeldjes en als ze beeldjes nodig hebben voor een tentoonstelling vragen ze aan Ursula of ze haar beeldjes mogen lenen. En één keer in het jaar dansen jonge jongens met houten maskers op hun hoofd in het rond. En dan moeten ze op een bultje springen en als er iemand valt moet hij meteen geofferd worden.

Je moet kijken of het beeldje echt of nep is. Doordat de beeldjes veel vastgehouden zijn, worden de beeldjes glad. Als er een tweeling doodgaat maken ze een beeldje, maar niet hoe de tweeling eruit

zag, ze maken dan gewoon een volwassen iemand.

Ursula komt uit een familie die ook al verzamelde. En als ze al haar beeldjes weg zou, zou ze de dag daarna al weer zijn begonnen want ze kan niet zonder haar verzameling. Ursula komt niet uit Afrika, maar uit de Achterhoek. Ze heeft in de woonkamer, keuken, de logeerkamer,

slaapkamer en op de zolder allemaal beeldjes staan. Maar in de woonkamer staan de meeste beeldjes. Ze haalt wel een paar beeldjes uit Afrika, maar de meeste gewoon in Europa. Ze is wel een beetje bekend. Soms bieden oude verzamelaars haar een beeldje aan. Ze is een keer zeven

weken in Afrika geweest om een beeldje te halen. Ze is nog nooit in het land geweest waar haar beeldjes vandaan komen, maar wel in Azië.

Want in Afrika zijn niet zoveel tempels en daarom gaat ze liever naar Azië.

We vroegen of ze nog een museum ging beginnen, maar nee, omdat er een Afrika museum in de buurt is en ze vindt het niet nodig. Want één is genoeg. Ze heeft heel veel beeldjes, maar hoeveel? Dat weet ze niet.

De beeldjes hebben een houtkleur en soms ook wit. Ze denken dat je met een wit beeldje langer blijft leven. De kleur kan te maken hebben met gezondheid. En de goden hebben ook een eigen kleur.

Ze heeft in het hele huis beeldjes staan. En in de wc hangt iets met kralen.

Ze is begonnen met beeldjes verzamelen in 1961-1962 ongeveer.

Haar grootste beeld is ongeveer twee meter. Die palen gebruiken ze voor palen voor een veranda.

Ze heeft wel eens vaker met haar beeldenverzameling in de krant gestaan.

Ze vindt het ook best wel leuk om in de dorpskrant te staan.

DE DORPSKRANT

-Jaargang 15, nummer 1

januari 2008

Van de Dorpsraad

Het laatste nieuws.

Januari zou ons twee uitslagen moeten brengen;

1. De ontwikkelingen t.a.v. het parochiehuis. De vraag is in hoeverre de verschillende verenigingen in de toekomst gebruik kunnen blijven maken van deze accommodatie. Het antwoord hierop zult u ongetwijfeld van de Stichting St. Aegten vernemen of de beheerscommissie. Deze commissie bestaat uit afvaardigen van verenigingen die momenteel gebruik maken van het parochiehuis.

2. Het rapport van ICS. Zij onderzoeken de haalbaarheid van een multifunctionele accommodatie in ons dorp. Jammer genoeg hebben wij dit rapport niet zoals afgesproken uiterlijk half januari mogen ontvangen, maar afgelopen week. Dit was te laat om ons als Dorpsraad gedegen voor te kunnen bereiden op de officiële overhandiging aan de gemeente. Vandaar dat een bijeenkomst met dat doel is verplaatst naar een later tijdstip.

Maar ook gezien de recente ontwikkelingen rondom het parochiehuis, leek het ons zeer wenselijk alle materie opnieuw naast elkaar te leggen en met afvaardigingen van gemeente, Dorpsraad en beheerscommissie te bespreken. Dit overleg zal vlak voor de carnavalsdagen plaatsvinden.

Verder vragen wij u, uw creatieve geest aan te spreken! Het "plan Kepser" gaat eraan komen.

Ondanks het feit dat iedereen ongetwijfeld weet welke plek in St. Agatha hiermee wordt bedoeld, is het toch de bedoeling dat deze toekomstige nieuwe wijk een officiële straatnaam krijgt. Weet u dé origineelste, leukste, beste, toepasselijkste naam? Meld het ons! Wie weet komt uw idee op het straatnaambordje te staan.

Er is één restrictie opgelegd: De naam "Kepser" mag er niet in voorkomen.

En verder een niet onbelangrijke mededeling: De Dorpsraad is uitgebreid met de komst van Willy Thijssen. Na jarenlang als voorzitter van VCA te hebben gefunctioneerd, heeft hij nu de gelederen van onze raad versterkt. Wij zijn ervan overtuigd dat zijn kennis van zaken van zowel St. Agatha als van dorpsbelangen een goede aanwinst is! Willy veel succes, maar ook gezelligheid in de Dorpsraad gewenst.

Kees, zijn kerk en klooster

Van onze verslaggevers: Stan Van de ven Ruben Groet en Joppe Bosmans.

Kees is als eerst naar het gymnasium gegaan. Dat heeft hij zes jaar in Uden gedaan.

En toen is hij in 1967 naar de kerk in Sint Agahta gegaan voor pastoor.

Zijn komende jaren wil hij nog bij ons op school komen en in de kerk. Het is afwisselend.

Als er iemand doodgaat is dat minder leuk. Hij doet zijn werk al sinds 1970. Hij doet meestal missen als iemand dood gaat.

De gastenkamer van het klooster

Hij vindt het ook keileuk als hij verhalen mag voorlezen en dat de mensen zich kunnen bedenken. En het klooster bestaat al 800 jaar en het is vierkant. En in de binnenplaats is een kerkhof. De kleine grafstenen zijn van de medewerkers en de grote zijn van de kruisheren.

De dansgarde

van onze verslaggevers: Frank Vervoort, Danny Bukulin, Joost Daanen, Julia Jacobs, Nicky van Bergen en Floor Sliedregt!

Interview met Anne, één van de leiders

De dansgarde is overgenomen door Femke en is ontstaan door een oproep in de dorpskrant. Deze groep is nu in het derde jaar. Ze rijden op de wagen van Cuijk naar Oeffelt. Ze treden alleen op met carnaval.

Ze dansen op oude muziek en klassieke muziek. De showdans doen ze op hippe muziek. De groep bestaat uit 11 kinderen. De jongste is 11 en de oudste is 16 jaar. De dans wordt door Petra en Anne gemaakt. Ze kijken naar oude video's, TMF of ze verzinnen het zelf. De showdans van vorig jaar vonden ze de leukste dans. Ze zorgen zelf voor de kleding of kopen het zelf. Soms lenen ze het van iemand of ze verzinnen het met de kinderen. De dansgarde bestaat uit: Anne, Marjan, Floor, Kim, Lisa, Ilse, Roos, Zohra, Hilde, Leanè en Lianne. Ze geven les in het parochiehuis. Ze zijn streng in het begin en het op einde mogen ze iets meer kletsen als ze de dans al kennen. Het favoriete pakje vindt Anne de blauwe van nu. Ze doen ook een showdans, die heet de Wizz. De dansgarde bestaat alleen uit meisjes, nooit jongens! Vanaf haar 8ste zat Anne onder de dansgarde, toen is ze gestopt, en later er weer bij. De tijd en de dag van de les is: vrijdag van 19.00 uur tot 20.30 uur. De verslaggevers hebben nog een demonstratie gekregen van Anne de leidster.

Blik op de weg Interview met wethouder Donkers

De wethouder van verkeer
Door onze verslaggevers: Patrick Angenendt, Daniël van Dijk en Levi Hovius

Meneer Donkers was geen wethouder, want daar kun je niet voor leren. Zes jaar geleden is hij gevraagd om in de gemeenteraad te zitten. Die zijn eigenlijk de baas. Want wij hebben een democratie. Dan beslist de meerderheid in de gemeenteraad wordt gestemd en gekozen wat er gedaan moet worden. En het college (de burgermeester en wethouders) moeten dit uitvoeren. En als je in de raad zit kun je ook gevraagd worden om wethouder te worden. Er zijn ook ambtenaren. Dat zijn mensen die de wethouder helpen met het uitvoeren van de maatregelen. De mensen kiezen de gemeenteraad dus eigenlijk zijn de mensen die baas.

dat echt nodig om dingen goed te regelen. Je moet soms ook ver in de toekomst kijken. Niet dat straks de school heel oud is en dat je daar dan geen rekening mee hebt gehouden! Alle maatregelen kosten heel veel en eigenlijk is dat geld van de mensen, dus daar moet zorgvuldig mee omgegaan worden en over gepraat worden. Al die vergaderingen en besprekingen worden goed bijgehouden in een elektronische agenda die de wethouder altijd bij zich heeft. Want een wethouder en burgemeester moeten altijd bereikbaar zijn, ook 's nachts.

Gelukkig zijn de kinderen van de wethouder al het huis uit, want hij is vaak weg en maakt lange dagen. Zelfs op zaterdag en zondag zijn er veel dingen te doen.

Besturen is iets van alle tijden. Vroeger waren er al stamhoofden en later groepjes mensen die iets regelden. En zo is het besturen in Nederland ontwikkeld tot de democratie die we nu hebben. En we blijven ook ontwikkelen. Denk maar eens aan die proeven die zijn gedaan met het kiezen van een burgemeester in Utrecht en

Eindhoven.

Een wethouder moet goed luisteren naar de mensen om te weten te komen wat ze willen maar hij moet ook opletten of de besluiten goed worden uitgevoerd. Een ambtenaar kan wel eens een fout maken, maar de wethouder is verantwoordelijk (met het hele college). En als er iets is moet de wethouder het gaan uitleggen aan de gemeenteraad. Maar hij doet nog veel meer, hoor.

Meestal is het leuk om wethouder te zijn, vooral als je na heel veel praten en overleggen dingen kunt bereiken, dat er dan dingen ook echt uitgevoerd worden.

De wethouder moet veel vergaderen, soms teveel en te lang, maar meestal is

Op verzoek van Ton Hovens, de directeur van de school, is de wethouder ook op bezoek geweest bij de school om te kijken hoe de veiligheid en het parkeren verbeterd kunnen worden. Dat is nog best moeilijk, maar ze gaan toch kijken of er ergens plekken zijn waar geparkeerd kan worden en ook waar er NIET geparkeerd mag worden. Het liefst doet de wethouder het met zo weinig mogelijk regels, want dat moet ook weer gecontroleerd worden. Er wordt ook met grote witte strepen op de straat een 'schoolzone' geschilderd zodat alle auto's gewaarschuwd worden. Voor échte parkeerplaatsen is heel veel geld nodig.

En ook andere scholen willen graag dingen.

Daar moet dus wat langer over gepraat worden.

Er zijn heel veel soorten drempels en zo, bijvoorbeeld zoals de drempel bij onze school. Meneer Donkers heeft een boek meegenomen en laat ons wat drempels zien. Ze zijn ook heel duur. Een eenvoudige drempel kost al 52.000 euro! En die strepen die bij onze school komen kosten alleen al 1200 euro! De 'punaise' op de kruising dicht bij school gaat niet door. Want die zijn vrij klein en 's avonds niet goed te zien, zodat er vaak schade aan auto's komt. Tja... het is al een 30 km zone, dus eigenlijk zou het niet nodig moeten zijn.

Borden vlak bij scholen werken vaak niet goed, want dan kijken de mensen over de kinderen heen naar de borden en dat is gevaarlijk. Of ze letten op de kinderen en zien de borden niet. De wethouder vindt de borden eigenlijk ook niet mooi. Het zijn toch eigenlijk lelijke dingen... vooral in zo'n mooie landelijke omgeving als Sint Agatha.

Deze krant is zeer bijzonder omdat hij gemaakt is door kinderen van onze school. De redactie werd gevoerd door: Leerlingen bovenbouw Jenaplanschool de Lindekring

**Redactie van de Dorpskrant: Willem Cranen en Theo Visser
Adres: Kuilen 6 en 4
Telefoon: 314671 en 314583
theodorus.visser@planet.nl
Bezorging Roy van den Broek**

Afval gaat weg met Van Elst Containers

Van onze verslaggevers: Dewin Jansen & Susanne van Loon.

Hoe is het bedrijf ontstaan?

Het begon vroeger met een aardappelhandel en ze kregen toen veel vraag naar containers en toen zijn ze stap voor stap meer de richting in gegaan van container verhuur.

Hoe oud bent u? Hij is al 35

Hoe lang bestaat het bedrijf al?

Het bedrijf bestaat haast 19 jaar.

Wie werken er allemaal nog meer mee met het bedrijf?

Vier mensen ongeveer. De moeder van Ronald doet alles in het kantoor. Bellen en zo en de vader van Ronald rijdt in de vrachtauto en Ronald zelf rijdt ook in de vrachtauto. En soms heeft Ronald een extra hulp die rijdt ook in de vrachtauto.

Hoe duur is het om een container te huren? Het is afhankelijk van waar hij heen moet en wat er in zit

Hoeveel vervoer heeft u? Wij hebben voor 't bedrijf 3 vrachtauto's.

Hoeveel containers heeft u allemaal? Ronald heeft 130 container en als hij tekort komt maakt hij nog bij.

Waar gaat het afval heen?

Naar een fabriek om er iets nieuws van te maken.

Wat voor merk auto's heeft u?

Allemaal DAF 85 cf.

Hoeveel kost het om het te storten?

Als vuil gesorteerd is 7,50

En als het vuil allemaal ongesorteerd is dan kost het 80,00 tot 150,00 omdat een ander het dan moet sorteren.

Wist u dat!!

Alleen "as" afval is, want daar kun je niks anders van maken en van andere dingen wel. Van luiers papier wordt gemaakt, dus het kan zijn dat u op een luiers schrijft. Maar geen zorgen, hij is schoon gemaakt.

Wijngaard 'de Daalgaard'

van onze verslaggevers: Anne, Nikki, Guus en Tom

De Daalgaard is best wel lang geleden ontstaan en de vader van Hilde en Koen van Daal is met de wijngaard begonnen, samen met een vriend. Toen de vader van Hilde en Koen van Daal gestorven was hadden Hilde en Marcel de vriend van Hilde en Koen de broer van Hilde de wijngaard de Daalgaard overgenomen. Hilde, Koen en Marcel zitten maandag, dinsdag woensdag en donderdag gewoon op kantoor en dan werken ze op vrijdag in de wijngaard.

Wat je nodig hebt om wijn te maken (voor witte wijn) is: vooral druiven maar je hebt ook nog wel andere dingen nodig om wijn te maken. Je hebt ook gist en suiker nodig want die maken samen alcohol. Ze worden wel gecontroleerd op de wijngaard of ze het wel goed hebben gedaan of alles wel goed is gegaan. Er zijn ongeveer 100 wijngaarden in Nederland. Ze halen de ingrediënten vooral van Duitsland vandaan omdat daar een grote winkel is met allemaal dingen voor wijn te maken. Je maakt wijn van druivensap en die sap pers je er met een machine uit. En dan doe je er gist in dan moet je het een paar weken laten staan, en als het te zuur is kun je het wegwerken met kalk. Ze maken alleen maar witte

wijn ze maken geen rode wijn omdat hier niet de goede regio voor is en niet warm genoeg, in Frankrijk maken ze het meeste rode wijn in Wijngaarden. Ze hebben 6 soorten druiven en ze maken 3 soorten witte wijn. Ze maken gemiddeld 2000 liter

wijn per jaar en daar worden ongeveer 2800 flessen met wijn van gemaakt. Hun werkdagen zien er heel verschillend uit want ze doen wat er te doen is. Want het hele jaar veranderd het steeds want in de winter snoeien en bezig alle wijn aan het maken van wat er in de zomer van de druiven is gekomen, en in de zomer heel veel druiven plukken. De wijn gaat als het klaar is naar de winkels toe in Cuijk in een winkel kun je ook wijn van de wijngaard de Daalgaard kopen. Ze drinken hun eigen wijn ook wel eens. Ook om te proeven of de wijn lekker is en of hij niet te zuur is dat ze er nog iets bij te doen om de wijn lekkerder te maken.

Jenaplanschool de Lindekring

Jenaplanschool "de Lindekring", het gelegenheids redactie bureau waar een dertigtal journalisten deze Dorpskrant met veel enthousiasme en plezier voor u geschreven hebben.

De redactie van de Dorpskrant dankt iedereen die aan deze jaarlijks terugkerende uitgave meegewerkt heeft.

Om er zeker van te zijn dat de degene die je wil interviewen tijd voor je heeft of wil maken, is het maken van afspraken heel belangrijk! Erg spannend maar ook leuk om een afspraak te maken met iemand die je niet eens kent. De mensen die wij gebeld hebben vonden het erg leuk om door ons voor de Dorpskrant geïnterviewd te worden.